

The Voice of Canadian Slovenians

Glasilo

kanadskih Slovencev

Leto 14 - številka 6 - november / december 2010

Uvodne besede

Božič prihaja... Vseповsod po trgovinah donijo božične pesmi, predvsem tiste, ki govorijo o Božičku, ki bo prišel z darili... Božično vzdušje poskušajo pričarati vseповsod v teh prazničnih dneh, čeprav je to vzdušje že izgubilo osnovno sporočilo božičnega praznika. Božič v Kanadi, vsaj v javnem življenju, je le ena od postaj v letnem krogu potrošniške mrzlice, ki umetno ustvarja naše želje in potrebe, katere je treba z darili zadovoljiti... In ne samo to: da se potrošništvo razvija, je treba vse prilagoditi temu krščanskemu prazniku: da se nam z vseh predmetov, ki nas obkrožajo v času teh praznikov, smehlja debelušen rdeči Božiček. Božični okraski in božične karte predstavljajo vrhunec človeške domišljije; tudi za pse in mačke so naprodaj božična darila in božične voščilnice... Vse je v predbožičnem razpoloženju. Le božičnega duha je bolj malo!

Z žalostjo opazamo, da klasični tip družine izginja. Izginja tudi poštenje in sočutje do sočloveka. Še v Sloveniji, kjer sta bila poštenje in sočutje do sočloveka včasih bistveni vrednoti, v zadnjem času opazamo, da niti zakon, niti človekova osebna vera ali morala ne moreta zaustaviti pohlepa individualnih tajkunov po bogastvu, pa čeprav za sabo pustijo množico odpuščenih, ogoljufanih, okradenih in do skraja ponižanih delavcev.

Prav tem, najbolj ponižnim in poteptanim, je Bog na prvo božično noč poslal tolažbo: v revščini rojenega Božjega sina, ki se je bil za ceno lastnega življenja pripravljen zavzemati za resnico in pravico, še zlasti za pravice tistih na robu družbe; ki se je bil pripravljen javno zoperstaviti krivicam in korupciji; ki je moral zaradi svoje kritike tedanje družbe in zaradi izzivanja farizejev in pismoukov, naj po naukih, ki jih učijo, tudi sami živijo, trpeti preganjanje in grozno smrt na križu; ki je kot vstali Odrešenik v preteklih dva tisoč letih vplival na človeško zgodovino kot še nihče poprej...

Zanimivo je, da je nekaj intelektualcev v Sloveniji že začelo razmišljati, da je treba Slovenijo »resetirati«, karkoli že to pomeni tistim, ki niso računalniško podkovani. Naš modri Ivan Cankar bi rekel, da Jezus potrebuje več somišljenikov, več posnemalcev, ki bi prevzeli individualno odgovornost za kolektivno dobrobit v sedanjosti in tudi v dolgoročnem merilu; ki bi razdejali stojnice, kjer se baranta z resnico in pravico, in ponovno postavili v tempelj živo dejavno Ljubezen, kakršno predstavljata ljubezen otroka do matere in materna ljubezen do otroka, kajti le v luči te Ljubezni se skriva univerzalna modrost, da smo ljudje drug od drugega odvisni, ne samo od tistih, ki so z nami, ampak tudi od tistih, ki so proti nam, ne samo revni od bogatih, ampak tudi bogati od revnih...

Ne samo Slovenijo, ves svet bi bilo potrebno »resetirati«, da bi se znali odločati za svobodo, ki vključuje tudi odgovornost, predvsem pa, da bi se vsi prizadevali za mir in blagostanje vseh ljudi na svetu.

Prav božični čas je primeren za razmislek o resetiranju, o ponovnem rojstvu te univerzalne Ljubezni v posameznikih in v družbi, v kateri živimo, kajti le to bo nam, našim otrokom in njihovim potomcem zagotavljala mirno, zdravo in zadovoljno prihodnost.

Vsem našim naročnikom, sponzorjem in dopisnikom, ki nam s svojo podporo pomagata informirati in povezovati slovensko skupnost v Kanadi, se ob koncu leta iskreno zahvaljujemo. Uredniki Glasila želimo vsem veliko veselja, miru in osebnega zadovoljstva, v novem letu pa predvsem veliko sreče, zdravja in uspehov.

GLASILO

Osrednja revija za Slovence v Kanadi / Main publication for Slovenians in Canada

IZDAJA - VSKO - Vseslovenski kulturni odbor
PUBLISHED By - ASCC - All Slovenian Cultural Committee

NASLOV / ADDRESS

GLASILO KANADSKIH SLOVENCEV:
770 Browns Line, Toronto, ON M8W 3W2
Tel: 416-259-1430

ODGOVORNA UREDNICA / CHIEF EDITOR:

Cvetka Kocjančič
e-mail: CvetkaKocjancic@theslovenian.com

UREDNICA / EDITOR:

Milena Soršak
e-mail: MilenaSorsak@theslovenian.com

IZVRŠNI UREDNIK / PRODUCTION EDITOR:

Frank Brenc
e-mail: FrankBrence@theslovenian.com

ADMINISTRACIJA / ADMINISTRATION:

Sandra Komavli
e-mail: SandraKomavli@theslovenian.com

MARKETING:

Florian Markun
e-mail: FlorianMarkun@theslovenian.com

LEKTOR ZA ANGLEŠČINO / ENGLISH EDITOR:

Richard Vukšinič

DOPISNIKI IN OSTALI SODELAVCI / WRITERS AND OTHER MEMBERS OF THE PRODUCTION TEAM

Anica Resnik, dr. France Habjan, Silva Plut, dr. Anne Urbančič,
Frank Novak, Martin Polanič, Miro Koršič,
Ciril Soršak, Marjan Kolarič

SPLETNA STRAN / WEB PAGE:

www.theslovenian.com

LETNA NAROČNINA - YEARLY SUBSCRIPTION

Kanada - Canada \$30.00, ZDA - USA \$35.00,
Evropa - Europe \$45.00

Uredništvo si prizadeva, a ne sprejema odgovornosti za točnost podatkov. Besedila ne odražajo vedno stališča uredništva.

The editors are making a reasonable effort to provide accurate information, but they assume no liability for the errors or omissions of the writers. Articles do not necessarily reflect the opinion of the editors.

Vsebina

- 2 Uvodne besede
- 4 Miklavževanje
- 5 Christmas Customs in Slovenia
- 7 Tudi Božiček je obiskoval slovenske otroke
- 7 Sveta noč, blažena noč...
- 8 Obisk delegacije iz Slovenije
- 9 Za zdravje in dobro voljo...
- 10 Slovenija film na Filmskem festivalu Evropske unije
- 11 Zlati jubilej KŽL
- 13 Talent show
- 14 Slovenci na torontskem Božičnem sejmu
- 15 Baragovi dnevi 2010
- 17 Dvajset let demokracije v Sloveniji
- 20 Prešernov dan v Hamiltonu bo popestril tercet Eroika
- 21 Predstavljamo vam: Cveta Arhar-Stojko
- 22 Kanadski Slovenci – tema meseca revije Moja Slovenija
- 23 Boris Plut spet predseduje Lipa Parku
- 25 Jožica in Ivan Vegelj – 50 letnica poroke
- 27 Dan spomina na mrtve
- 28 Slovenian Canadian Scholarship Foundation 14th Annual Banquet Celebration
- 29 History of the Slovenian Canadian Scholarship Foundation (SCSF)
- 30 Novi Rod
- 31 V tihi Sveti noči
- 32 20. občni zbor Kanadskega slovenskega kongresa
- 33 Novice
- 35 Stari Ata Says: Don't Worry, Bee Happy! Propolis and Pollen Promote Health
- 38 Canada By Chance
- 42 Spored prireditev

Slovenci izven meja Slovenije vztrajno ohranjajo slovensko tradicijo miklavževanja, nekoliko prilagojeno tukajšnjim razmeram, ko Miklavž ne more obiskovati otrok po domovih in zato otroci pridejo k njemu. Na naslovni strani je posnet prizor iz Miklavževanja pri župniji Brezmadežna čudodelne svetinje.

Miklavževanje

Milena Soršak

Prijetno nedeljsko popoldne je, 5. december, ko se spominjamo Miklavževih obhodov iz časa naše mladosti. Tudi naše otroke in vnuke obiskuje, tukaj v Kanadi. Danes je namenil svoj obisk otrokom pri župniji Brezmadežna čudodelne svetinje na Browns Line v Torontu.

Snežinke se poigravajo v vetru, ko prvi avtomobili in v njih otroci, ki so na ta dan že težko čakali. Vedo, da bo prišel sv. Miklavž, dobrohoten mož v belem oblačilu, v spremstvu angelov in jih obdaril. Dvorana se polni, nekateri so bili tu že lani, a vsako leto opazamo tudi nove obraze. Žareče očke najmlajših se ozirajo na vse strani, a največ pozornosti posvetijo odru, kjer je božično drevo, stotine lučk in veliko platno, ki ponazarja nebo.

Nestrpnost se večja. Iz za odra se zasliši glas, ki pove, da so se nekateri učenci Slovenske šole pred kratkim odpravili na obisk k Miklavžu v nebesa, da natančno poizvedo, kaj vse se tam dogaja. Vse, kar so videli, so si skrbno zabeležili, da morejo zdaj o tem pripovedovati in kazati slike, ki se druga za drugo vrstijo na velikem zaslonu. In glej, že se zasliši angelsko petje in cingljanje zvončkov, sveti Miklavž s svojim spremstvom prihaja. Še nekaj trenutkov, da se povzpne do svojega trona na odru, kjer ga čakajo še ostali učenci Slovenske šole. Pohvali njih trud in lepo petje v slovenskem jeziku. Govori jim o dobroti, pridnosti, ljubezni do Boga

in svari pred parkeljmi, ki bi jih radi zapeljali na slaba pota. In že je napočil čas, ko se hoče srečati in pokramljati z vsakim otrokom posebej in ga obdariti. Maja pred prejemom darila glasno zmoli Zdravo Marijo, pet letna Rebecca pa pogumno zapoje Sveti angel. Obe še posebno pohvali za njuno pridnost, dvorana pa ju nagraduje z velikim aplavzom.

In že je tu čas slovesa. Sveti Miklavž objubi, da bo prihodnje leto spet prišel, otrokom pa naroča, naj bodo pridni in poslušajo starše in učitelje, nato sledi mila božična pesem Sveta noč, pri kateri sodelujejo prav vsi.

Prireditve je organizirala Slovenska šola. Iskrene čestitke učiteljem, posebno zahvalo pa zaslužita ravnateljica Marta Jamnik-Sousa za besedno pripravo in Milan Vinčec, ki je poskrbel za glasbeni del. Vlogo Miklavža je doživeto odigral g. Tony Burja, njegova spontanost in prisrčnost sta prireditvi dala svojstven pečat.

Christmas Customs in Slovenia

Christmas is one of the most popular religious and family holidays worldwide. Historical circumstances and Slovenia's specific geographic position have affected the nature and variety of customs and traditions. While many Christmas customs are part of the common European cultural heritage, there are still many remnants of the pagan tradition in folk customs. In Slovenian, the word BOŽIČ actually means „small god“, which some experts believe is related to the minor pagan deity Svarožič, the god of farmers. According to pagan tradition, Svarožič was reborn every year to protect the harvest.

Gift giving starts as early as December 6, with the arrival of Sveti Miklavž, the gift-giving character whose origin could be traced back to the Catholic saint St. Nicholas.

The tradition of Saint Nicholas's Day is a festival for children in many countries in Europe and is related to surviving legends of the saint, and particularly to his reputation as a sacred gift-bearer.

Saint Nicholas is often depicted in bishop's attire. From his red cloak and mitre, characteristic of Sinterklaas in the Netherlands, evolved the American Santa Claus.

Miklavž usually visits homes secretly and brings children some small gifts. Before WW II, St. Nicholas parade was a well known tradition all over Slovenia: a man dressed as St. Nicholas, with his entourage

of angels and devils would make his appearance on the eve of December 5th. This old custom has been somewhat suppressed in the communist era, but has been revived lately. Also, St. Nicholas fairs (Miklavževi sejmi) where unique gifts could be bought became popular lately.

Christmas trees as we know them, decorated with candies and other decorations, made their way in Slovenian homes after WW II. Before that, the small trees were hung upside down from the ceiling in the main room in the house.

Before the independence of Slovenia in 1991, Christmas trees were found only in churches and Catholic homes; at schools and in public places, pine trees called *Novoletna jelka* were decorated for New Year, and the Old Man Frost, dressed in fur coat and fur hat, was the one appearing in parades and bringing children gifts.

The Advent season, a time of preparations for Christmas, lasts four weeks and is symbolised by the Advent wreath. This is relatively new tradition that spread from the well-off families to the general Catholic population.

Christmas caroling in Slovenia started in 13th century, but it was largely forgotten in the 19th century.

It is customary for Slovenians to light incense on Christmas Eve and sprinkle the rooms with holy water; ancient practices meant to expel demons and bless the home. A Christmas feast follows when the tables are laden with all sorts of traditional delicacies, including *potica*, a Slovenian nut roll pastry. After dinner, many still attend midnight mass.

Setting up nativity scene in Catholic home was an exciting event. According to written sources, the first nativity scene was unveiled by the Jesuits in Ljubljana in 1644. Nowadays, they are seen in urban and rural homes, usually in a corner of the living room which is referred to as God's corner. There are many well-preserved paper nativity scenes dating to the 19th century, which are extraordinary examples of folk culture. In recent times, live nativity scenes

also have been gaining in popularity. They are shows put up in nature with actors and live animals. The most famous live nativity scene in Slovenia can be seen in the Postojna Cave.

Tudi Božiček je obiskoval slovenske otroke

V mesecu decembru se je vršilo miklavževanje tudi pri številnih slovenskih društvih v južnem Ontariu in drugod po Kanadi. Tudi če praznovanje ni tako slovesno in skrbno pripravljeno, kot ga pripravijo slovenske cerkvene šole, je to srečanje za otroke zelo pomembno, saj na ta način že v rani mladosti otroci spoznavajo slovensko družino in navezujejo prijateljstva z otroki, ki jih bodo po slovenskih letoviščih srečevali.

Najsi je otrokom darila razdelil Miklavž ali Božiček, otroci se ga spominjajo celo leto in nestrpnost čakajo, da spet pride naslednje leto. Prijetne otroške asociacije z društvom pa često vodijo tudi aktivno delovanje za društvo še dolgo potem, ko minejo otroška leta.

Sveta noč, blažena noč...

Od kdaj si spočeta, ti skrivnostna noč?
Od kdaj pričakovana, od kdaj zaželena,
kolikokrat hrepeneče prerokovana – ti
sveta not, blažena noč? Iz vseh duš bednega
človeštva so poganjale tvoje kali: v umu
modrijanov si se lesketala kot daljna lučca,
v srcih pastirjev si brlela, po pergamentih
božjih vidcev si bila oznanjena.

In prišla si. Nebo je zažarelo, zvezde so
zamigljale, hribčki so se posuli s cvetjem,
novi studenčki so privreli iz tal, skozi tiho
noč je šlo čudežno, neslišno petje ptičkov,
vesoljstvo je od veselja vztrepetal, da se je
soha Jupitrova v velikem poganskem mestu
zamajala, padla s podstavka in se razbila na
kosce. Z neba je prihitel kot svetel meteor

angel in razodel pastirjem: »Naznanjam vam
veliko veselje. Nocoj vam je rojen Zveličar,
ki je Kristus Gospod!«

Sveta noč, blažena noč!

Skoraj dva tisoč let stara in vedno mlada;
velemesta so se sesula v prah, a ti, noč, žariš.
Kraljestva so padla, ti vstajaš vsak božič
pred nami živa in blagoslovljena. Človeštvo
rije in se vije v bojih in bolečinah, ti ljubo
prepevaš: Mir ljudem na zemlji, ki so blage
volje! Zares, mir v svetu bo ljudem le, če je
v njih volja do miru.

Sveta noč, blažena noč!

Franc Saleški Finžgar

Obisk delegacije iz Slovenije

Marjan Kolarič

Od 20. do 23. oktobra se je v Kanadi mudila delegacija mag. Blaža Kavčiča, predsednika Državnega sveta RS. Delegacijo so poleg njega sestavljali še Milan Ozimič, član Državnega zbora in predsednik interesne skupine za lokalno upravo,

kmetijstvo in gozdarstvo, s predsednikom Poslanske zbornice. Naslednji dan so se srečali s predsednikom Zakonodajne skupščine Ontaria, večer pa so izkoristili za ogled Slovenske šole v Torontu in srečanje s predstavniki slovenske skupnosti v Torontu,

Vincenc Otoničar, član Državnega zbora in vodja komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve, Mojan Papič, član DZ, Marjan Maučec, sekretar Državnega sveta. Spremljali so jih predstavnica protokola in dva strokovna sodelavca. V Kanadi so se jim pridružili še veleposlanik RS v Ottawi g. Tomaž Kunstelj, g. Jože Slobodnik, častni generalni konzul RS v Torontu in g. Luka Kovačec, drugi tajnik na veleposlaništvu RS v Ottawi.

Delegacija je imela zelo natrpan program: 21. oktobra so se mudili v Ottawi, kjer so jim kanadski gostitelji omogočili vrsto zanimivih srečanj, kot srečanje z državnim ministrom za promet g. Merrinfeldom, z ministrom za atlantska vrata g. Asfieldom, s senatnim Odborom za

ki ga je organiziral Vseslovenski kulturni odbor.

Predsednik VSKO Marjan Kolarič je najprej predstavil vlogo in delovanje te organizacije in poudaril potrebo po nadaljnjem prizadevanju za boljše sodelovanje s Slovenijo in boljšo povezavo obiskov in finančnega planiranja. Besedo je predal predstavnikom slovenske skupnosti, ki so sami predstavili svoje dejavnosti. Predstavniki Športnega društva je poročal o zelo uspešnem Slovenskem mladinskem dnevu in spremljanju prenosa tekme slovenske reprezentance na svetovnem prvenstvu v Slovenskem centru na Browns Line. Predstavnica skupine Mladi glas je gostom iz Slovenije povedala, kako lepo so bili mladi plesalci letošnje poletje

sprejeti v Sloveniji in kako lepe vtise o Sloveniji imajo vsi udeleženci njihove turneje. Pohvale vredno je, da so vsi mladi udeleženci tega srečanja pokazali, da so resnično pripravljene in zmožne prevzemati vodilne vloge v slovenski skupnosti.

V drugem delu srečanja je predsednik Državnega sveta mag. Blaž Kavčič predstavil člane delegacije in na veliko presenečenje navzočih, v želji, da bi ga razumeli tudi mladi, ki so bili ta večer v velikem številu zastopani, v angleščini spregovoril o namenu njihovega obiska in orisal uspehe, ki so jih dosegli v tem kratkem obisku. Pohvalil je delovanje slovenske skupnosti, še

posebej pa mladino, ki je tako ponosna na svoje slovensko poreklo. Sledila je diskusija, ki se je nanašala tudi na možnost ustanovitve glavnega urada Slovenije v Torontu in kako izboljšati medsebojno delo.

Pred zaključkom družabnega srečanja se je s kratkim nastopom predstavila plesna skupina Mladi glas, Tony Jalovec je zaigral nekaj slovenskih melodij, likovno umetnost pa je predstavil Miro Koršič.

Prisotni člani slovenskega športnega kluba

Za zdravje in dobro voljo...

Anica Resnik

Skupina članic Kluba starejših in nekaj stanovalcev Doma Lipa smo se v soboto, 14. avgusta pridružili skupini, ki jo je zbrala ga. Cveta Arhar-Stojko, napolnili avtobus in se odpeljali na izlet po Niagarskem polotoku.

V jasnem poletnem dnevu smo se pridružili množici turistov v kraju Niagara-on-the-Lake, kjer so praznovali "Peach Festival". Ob lepo urejeni glavni cesti, okrašeni s pisanim cvetjem, se vrste trgovine, gostinski obrati vseh vrst, gledališče Shaw. Po ogledu vseh teh zanimivosti – kupov svežega sadja in antičnih predmetov, kmečkega orodja – in sprehodu po zelenem parku do hotela, kjer nas je trudne in lačne čakala južina, smo se vrnili k avtobusu.

Po krajevni poti smo se peljali do

Niagarskih slapov in med vinogradi in sadovnjaki uživali mirno naravo... Grimsby, Beamsville, Vineland, Stoney Creek... Med potjo smo se ustavili v vinarni znanega športnika Waynea Gretzkyja, ki s solastniki revitalizira star vinograd in z dobičkom od prodaje domačega vina pomaga mladini v športnih klubih. Tudi naša družčina je priložila svoj del z nakupom njihovega pridelka.

Pri Hamiltonu je avtobus zavil na Queen Elizabeth Way. Koncem dneva smo se znašli doma v Torontu... Bilo je lepo in prijetno... Prijateljski pogovor, malo petja in šale, malo sonca v samotni hram, zahvala in prošnja za naslednji tak dan in hvala Bogu za vsak naš dan.

Slovenija film na Filmskem festivalu Evropske unije

Na Filmskem festivalu Evropske unije so med 18. in 30. novembrom predvajali 22 filmov iz enaindvajsetih evropskih držav. Slovenijo je na tem festivalu zastopal film Vinka Moderndorferja z naslovom Pokrajina št. 2, ki so ga predvajali 25. novembra.

Po izjavah režiserja je film »nastal iz spoznanja, da vsaka nerazčiščena preteklost, osebna ali nacionalna, pušča sledove in se neprestano vrača. Njeno vračanje pa vedno obremenjuje tiste nove generacije, ki s preteklostjo svojih dedov in očetov nimajo ničesar in ostajajo do te problematike celo brezbrizni. Film se ne skuša postaviti na nobeno stran, saj samo z nekaj sekundnimi prizori nakaže tako na povojne poboje domobrancev kot na medvojno kolaboracijo z nacisti. Film samo odpira vprašanja, ne ponuja pa nobenih odgovorov.

Film govori o dveh kriminalcih, ki ukradeta sliko Pokrajina št. 2. Njen lastnik General je razburjen, ker sta tatova hkrati, ne da bi sploh vedela, izmaknila tudi dokument, ki dokazuje, kdo je v resnici ukazal poboje domobrancev po koncu druge svetovne vojne. Na pomoč pokliče Inštruktorja, da sliko in predvsem dokument izsledi in primerno za njima »zabriše« vse sledi.

Na Festivalu slovenskega filma je bil film Pokrajina št. 2 nagrajen s šestimi vesnami: za najboljši film, režijo, stransko žensko vlogo, fotografijo, scenografijo in glasbo. Na Brooklynskem festivalu v New Yorku je prejel nagrado za najboljši scenarij. Film je bil predstavljen na številnih mednarodnih

filmskih festivalih.

Nedvomno je k mednarodnemu uspehu tega filma prispevalo tudi to, da je posnet po ameriškem žanru: je tako dober slovenski triler, da bi ga lahko prodajali kot ameriški triler. Film je poln seksa, nasilja, ljubezni in še vedno aktualne tematike povojnih pobojev, čeprav je to ena od zgodb v filmu, ki je povezana predvsem z izdajanjem in varanjem.

Režiser Vinko Moderndorfer je film posnel na podlagi svoje istoimenske knjige iz leta 1998.

V imenu Veleposlaništva
Republike Slovenije v Kanadi
vsem rojakom in rojakinjam želim vesel
božič in osebne sreče ter zadovoljstva v
letu 2011.

Tomaz Kunstelj
veleposlanik

Zlati jubilej KŽL

Ena od organizacij, ki v tem letu praznuje 50-letnico svojega obstoja, je Ženska liga pri župniji Brazmadežna čudodelne svetinje v Novem Torontu. Slavnosten banket za vse članice je bil 24. oktobra v cerkveni dvorani na Browns Line.

Slovesnost se je pričela s sveto mašo, ki jo je daroval župnik in duhovni vodja g. Tine Batič CM. Spregovoril je o pomembnosti Lige danes in povabil v članstvo še druge žene in dekleta, saj bi na ta način lahko vplivale na zakonodajo Kanade. Članice, ki so bile aktivne v Ligi od samega začetka, so prejele spominske značke.

Po okusnem kosilu, ki ga je pripravila

gospa Marija Soršak s svojimi pomočnicami, je predsednica ga. Rozika Nesich pozdravila vse navzoče, posebno še dušne pastirje in častite sestre, predstavnici okrajnega odbora CWL ter članice iz župnije Marije Pomagaj, ki so se odzvale povabilu.

O začetnem delu in prvih letih delovanja je nato spregovorila prva predsednica ga. Mara Osredkar. Povedala je, kako se je 40 žena novonastajajoče župnije povežalo in ustanovilo nov odsek Kanadske ženske lige (CWL), ki jo je kardinal James McGuigan uradno potrdil 25. septembra 1960. Njihov prvi duhovni vodja je bil g. Janez Kopač. Trdo so delale, saj je bilo

Sedanji odbor od leve: Ani Sluga, Marija Salajko, Marija Zunič, Mimi Seničar, Rozika Nesich (predsednica), Marija Šteblaj, Marija Končan in Agica Doma zadaj č.g. Batič, Mili Markun in Tončka Zorn

potreb veliko. V prvih letih je bila njihova pomoč osredotočena na cerkev (med drugim nakup oltarja in tabernaklja) in rojakom v izrednih stiskah, potem pa se je razširila tudi na druga področja.

Predstavnica Mrs. Marlin Taylor je izrekla čestitke in predsednici izročila plaketo

v spomin in zahvalo za 50 let delovanja. G. Tine Batič je poudaril pomembnost Lige in njen velik doprinos materialnih in duhovnih dobrin pri župniji sami, pa tudi izven, saj je s svojimi darovi pomagala mnogim posameznikom in slovenskim skupnostim v svetu.

Ob kavi se je družabnost nadaljevala, to je bil čas obujanja spominov na prehojeno pot, na dosežke, ki so močno vplivali na rast župnije in medsebojno povezovanje, saj bi si bilo težko predstavljati sedanje stanje brez njenega delovanja.

VSESLOVENSKI KULTURNI ODBOR, REDAKCIJA RADIA GLAS KANADSKIH SLOVENCEV IN UREDNIŠTVO GLASILA KANADSKIH SLOVENCEV

**želijo vsem rojakom in rojakinjam,
posebno še članom in sponzorjem VSKO,
vsem bralcem Glasila in
poslušalcem radia Glas kanadskih Slovencev**

**vesele in zadovoljne božične praznike z željo,
da bi vas božični mir in blagoslov
spremljal tudi v prihajajočem letu 2011**

Talent show

Milena Soršak

Viktorija fond je bil ustanovljen pred desetimi leti z namenom, da pomaga tistim slovenskim družinam s prizadetimi otroki, ki so se znašle v izrednih težavah zaradi zdravstvenih problemov in jim je bila gmotna pomoč več kot potrebna. S podporo mnogih izmed vas smo pripomogli uresničiti kar nekaj projektov, za kar so vam vsi prejemniki vaših darov iskreno hvaležni. Pomoč je še vedno potrebna in dobrodošla. Vsem, ki fond že gmotno podpirate iz leta v leto, iskrena hvala, druge pa vabimo, da se dobrodelni akciji pridružite. Vsak dar bo hvaležno sprejet, dobili pa boste tudi potrdilo za davčno olajšavo. Čeke naslovite na Belokranjski klub - Victoria fund in jih pošljite na naslov: Milena Soršak, 231 Whitchurch Mews, Mississauga, ON L5A 4B2.

Kot že nekaj let bo v prid Victoria fonda spet organiziran Talent show, ki bo v cerkveni

dvorani na Brown's Line v New Torontu v nedeljo, 27. marca 2011. Zaradi predhodnih priprav prosimo, da se vsi, ki želite pokazati svoje talente, čimpreje prijavite. Dejstvo, da želite sodelovati pri humanitarni akciji, je dokaz, da ste za svoje zastonjske talente resnično hvaležni. Že vnaprej iskrena hvala. Da bo prireditev čim lepša in čim boljša, je potrebno mnogo vsestranskega truda, zato k sodelovanju vabimo tudi druge rojake, ki bi bili pripravljeni pomagati pri pripravi (reklama, video, priprava dvorane, zakuska...). S skupnimi močmi in prizadevanjem bomo pripravili sebi in drugim nepozabno doživetje.

Za več informacij oziroma prijavo čimpreje pokličite Matija Lebarja na telefon 647-295-0192 ali Mileno Soršak na telefon 905-276-7258.

Božični čas naj nam vsem poglobi vero v dobro, novorojeno Dete pa podari mir in zadovoljstvo srca.

Vesel božič.

Correction

In the last issue of Glasilo the caption under this picture was defficient in that it did not name the last two dancers in the middle row, they are:

Maryann Polenk and Marisa Tratnik.

Technical editor regrets this error.

Slovenci na torontskem Božičnem sejmu

Po vzgledu evropskih božičnih sejmov se je od 3. do 12. decembra v Torontu vršil Božični sejem - Toronto Christmas Market. Organizatorji so želeli predstaviti božične tradicije posameznih narodnosti, ki sestavljajo kanadski multikulturni mozaik.

Poleg neštetihih unikatov in etničnih kulinarčnih posebnosti, ki so jih prodajali na stojnicah predstavniki različnih narodnosti, so se predstavili tudi različni pevski zbori in folklorne skupine z družini prijaznim programom in seveda tudi Božiček s svojimi jeleni.

Na tem tradicionalnem Božičnem sejmu je bila letos zastopana tudi slovenska skupnost, za kar gre zasluga predvsem Vseslovenskemu kulturnemu odboru in plesni skupini Mladi Glas. Še posebej je treba omeniti Roziko Nesich, ki je prevzela odgovornost za oskrbo in prodajo na slovenski stojnici. Poleg plesne skupine Mladi glas je nastopil tudi Tone Jalovec s svojo harmoniko.

*Vsem Slovencem in
Slovenkam želim
blagostrovljene in vesele Božične
praznike ter srečno, zdravja polno
in uspešno novo leto.*

Stane Kranjc

Generalni častni konzul Jože Slobodnik

747 Browns Line, Toronto ON M8W 3V7

Tel: 416-201-8307

E-mail: JSlobodnik@bell.net

Jože Slobodnik s soprogo Darjo želi vsem rojakom vesele in zadovoljne božične praznike ter srečno, zdravo in uspešno novo leto 2011

Baragovi dnevi 2010

Anica Resnik

Društvo Baragova zveza (Bishop Baraga Association) obstaja že od leta 1930. Centralni sedež je v mestu Marquette, Michigan, kjer je škof Friderik Baraga deloval zadnja leta svojega življenja od 1853 do 1868. Člani društva žive širom Amerike, Kanade, Slovenije, Argentine, vsi, ki se priporočajo škofu Baragi za zdravje in pomoč v življenju in z novicami in uslišanji polnijo številke Baragovega vestnika, vsi, ki se zbirajo na skupnih romanjih v slavo in čast božjega služabnika škofa Barage.

Ta romanja – Baragovi dnevi – potekajo že več kot 40 let. V Ameriki se enkrat na leto

romarji zberejo na krajih, kjer je svetniški škof misijonaril in prinašal luč božje ljubezni in resnice Indijancem ob Velikih Jezerih... Duhovnik na krpljah, Pastir divjega sveta sta njegovi drugi imeni.

Letos, 25. in 26. septembra smo romali v kraj St. Ignac, Michigan, s čolnom na otok Mackinac, najzanimivejši turistični kraj v Michiganu, k cerkvi sv. Ane. Na poti domov smo se ustavili v kraju Indian River – Cross in the Woods Shrine, kjer na kraju nekdanje Baragove postaje stoji najvišji lesen križ na svetu.

Romarji so prišli v St. Ignac z avtomobili in avtobusi iz Chicaga, Clevelanda, Milwaukeeja, Hamiltona in Toronta.

V soboto, 25. septembra je v cerkvi sv. Ignacija daroval sv. mašo koperski škof Jurij Bizjak. Po maši smo v veliki krajevni dvorani poslušali slovenski zbor iz Milwaukeeja. V nedeljo, 26. septembra smo spet napolnili cerkev sv. Ignacija za sv. mašo, ki jo je vodil škof Alexander Sample iz Marquette. V veliki dvorani smo nadaljevali z letnim sestankom društva Baragova zveza, kjer smo slišali veliko novico o nadaljevanju procesa za proglasitev škofa Friderika Barago za blaženega.

Uradno se je zadeva Baragovega procesa začela leta 1952, ko je bila ustanovljena znanstvena komisija. Leta 1972 je Kongregacija za zadeve svetnikov v Vatikanu sprejela delo te komisije in vse osebne Baragove dokumente kot tudi one pisane o njem. Škofa Friderika imenujemo sedaj «božji služabnik». V tem času je v vlogi vicepostulatorja prispeval svoje talente in delo lazarist Anton Zrnec in spisal knjigo Po

*Torontski romarji - Cross in the Woods Shrine,
Indian River*

Baragovi deželi.

Za naslov «blaženi» je potreben čudež. Postulator je mnenja, da se je tak čudež zgodil na priprošnje škofa Barage. Kongregacija za svetnike bo ponovno pregledala vse dokumente in jih predložila papežu Benediktu XVI, ki bo odločil in podelil škofu Baragi naslov «blaženi». Ta proces more trajati več let.

Štirimesečna preiskava čudeža je bila končana 17. julija in poročila poslana v Rim. Znanstvena komisija, ki je odgovorna za preiskavo, je podpisala in zapečatila dokumente na ceremoniji v katedrali sv. Petra v Marquetteu. Škof Alexander Sample je izjavil, da je ta dogodek največjega pomena v škofiji.

Komisija je raziskovala primer bule na bolnikovih jetrih, ki se je pokazala na različnih testih. Bolnik, njegova družina in župnik so prosili škofa Barago za ozdravljenje. Položili so Baragovo štolo na bolnikov trebuh. Po bolnikovih besedah je bolečina izginila. Zdravniki so ponovno izvedli primerne teste in ugotovili izginitev bule. Za predstavitev čudeža je komisija morala zbrati zdravniške dokumente, pogovore z raznimi pričami, vključno z zdravniki in zdravniškim osebjem, ki so zdravili bolnika. Zdaj je odgovornost Kongregacije za zadeve svetnikov v Vatikanu, da pregleda delo komisije in odloči, da ta primer presega vso znanost, da ga moremo pripisati intervenciji škofa Barage, in predloži papežu Benediktu XVI, da odloči in podeli škofu Baragi naslov «blaženi».

Friderik Baraga je bil rojen 29. junija 1797 v Mali vasi pri Dobrniču na Dolenjskem. Na Dunaju v Avstriji je ob koncu pravnih študijev spoznal, da ga Bog kliče v Njegovo

službo. Zapustil je ugleden dom in zaročenko v domačem kraju in leta 1830 kot duhovnik in misijonar odšel v Ameriko k Indijancem Ottawa in Ojibwa plemena na ozemlju Zgornjih velikih jezer v Michiganu. Preko 80.000 kvadratnih milj ozemlja je prepotoval s čolnom, kajakom, s konjem, na krpljah ali saneh. Leta 1853 je bil posvečen za škofa in postavljen za apostolskega vikarja za zgornji polotok Michigana. Ko je bila ustanovljena škofija Sault Ste. Marie, sedaj škofija Marquette, je Baraga postal njen prvi škof in to ostal do svoje smrti leta 1868. Iz njegovega literarnega dela in pisem izstopa ojibwa-angleški slovar, ki je še vedno v rabi.

Baragovo življenje in njegova junaška dela so opisali v knjigah in revijah mnogi ameriški in slovenski pisatelji, med njimi Anton Zrnc, Alojz Rebula in Karel Mauser v obsežnem romanu z naslovom Baragovega škofovskega gesla «Le eno je potrebno – ljubiti in služiti Bogu in pomagati bližnjemu».

Namen društva Baragova zveza je širiti in podpirati zadevo Baragove svetosti. Potreben je še en čudež, da ne bomo samo «blaženega» prosili pomoči, da bomo svetega Friderika Barago častili po vsej ameriški in slovenski zemlji in se mu priporočali v težkih urah našega življenja.

*Škofje pri slovesni sv. maši,
St. Ignac, Michigan*

Dvajset let demokracije v Sloveniji

Cvetka Kocjančič

Pred dvajsetimi leti, ko je bila aprila 1990 izvoljena prva demokratična vlada v povojni Jugoslaviji, je bil slovenski narod tako enoten, kot še nikoli poprej v svoji zgodovini. Slovenci so si bili trdno odločeni, da želijo iti v korak s svobodnimi zahodnimi demokracijami, kjer so svoboda izražanja, več strankarski sistem, tržna ekonomija nekaj samo po sebi umevnega. S prvimi svobodnimi volitvami so se Slovencem v domovini začele uresničevati dolgoletne sanje, po vsej verjetnosti pa so od demokracije pričakovali veliko več, kot jim jo lahko nudi, saj jih prejšnji sistem na to ni pripravil.

Med ljudmi so se sprostile neomejene želje in predstave po tem, kaj jim lahko nova oblast prinese in če niso videli vseh svojih idealov v tej ali oni stranki, so ustnovili novo, saj so voditelji strank v borbi za oblast ljudem obljubljali vsemogoče. Tisti, ki že desetletja živimo v zahodnih demokracijah, se dobro zavedamo, da so volilne obljube politikov zgolj fraze, saj se mora vsaka država v okviru svojih zmožnosti odzivati na nacionalne in na svetovne gospodarske in politične probleme, kajti nobena država ne more več živeti v izoliranosti, še zlasti v dobi računalniške komunikacije, ko se pretok novic in informacij ne da kontrolirati. Vzponi in padci v gospodarstvu so v kapitalističnem sistemu povsem normalni pojavi, ki jih ne more preprečiti nobena politična stranka. Medtem ko se tako številčne stranke prizadevajo za pretežno

specifične interese, reševanje splošnih interesov ostaja nerešeno, ker se stranke ne morejo zediniti.

V demokraciji se je sprostila svoboda izražanja, ki je po mednarodnih pravicah in po državnih ustavah vsakomur zagotovljena. V Sloveniji se je poleg svobode izražanja sprostilo tudi zatrto sovraštvo. Prav je, da imajo ljudje možnost in pogum, da svobodno izrazijo svoje poglede in svoje kritike, toda to je treba narediti v mejah dostojnosti.

Demokracija na Slovenskem je sprostila tržno ekonomijo in nastajanje korupcije in tajkunstva. Tudi v ekonomskem smislu so bila pričakovanja Slovencev nerealistična, kajti že po normalni logiki bi bilo moč sklepati, da si lahko nekateri zvišajo plače in kapital samo na račun drugih. Kolikor bogatejši bodo postajali eni, toliko revnejši bodo postajali drugi. Zmotno je tudi pričakovanje, da bodo tuji investitorji vložili svoj kapital v slovenska podjetja, da bodo pomagali slovenskim delavcem. V tržni ekonomiji je cilj samo kapital, ne glede na to, na čigav račun si ga kdo nakopiči. In kjer je kapital, je tudi oblast. Kot je zapisal Erich Fromm v svoji knjigi *The Sane Society*, zahodno demokracijo upravljajo veliki manipulativni stroji, za katerimi stoji kapital, ki predstavlja politično moč. Opozarja, da se pod krinko svobode skriva skrita, anonimna avtoriteta, ki kroji okus, mnenje in odločitve posameznikov.

Čeprav politiki obljubljajo, da jim

je prioriteta odpraviti revščino in znižati razliko med bogatimi in revnimi, se to dejansko v praksi ne realizira, ker komunizem nič več ne ogroža zahodnega kapitalističnega sveta.

V Kanadi je na primer leta 1999 deset odstotkov najbogatejših družin imelo v lasti 53 odstotkov bogastva, petdeset odstotkov najbogatejših družin pa kar 94.4 odstotka celotnega kanadskega bogastva, tako da je imelo 50 odstotkov najrevnejših prebivalcev v lasti le 5.6 odstotkov celotnega kanadskega bogastva. Razlika med bogatimi in revnimi ne upada, pač pa narašča. S tem dejstvom prebivalci Kanade moramo živeti. V Kanadi, ki ima čez 34 milijonov prebivalcev, veliko ozemlje in velika naravna bogastva, revščina ni tako očitna; kapitalistični sistem podpira vedno nov dotok priseljencev, ki predstavljajo ceneno delovno silo in obenem potrošnike.

Slovenija si s svojim dvomilijonskim prebivalstvom takega razmerja porazdelitve bogastva ne bi mogla privoščiti.

Valenje krivde, ta izvorni greh človeštva, ne bo odpravilo problemov, v katerih so se ljudje v Sloveniji znašli po dvajsetih letih demokracije. Razumljivo je, da narod čuti ogorčenje, ker poti nazaj ni, pot naprej pa je tako negotova.

Prvi korak k reševanju tega problema je vrnitev k nekdanjim etičnim in moralnim vrednotam: k strpnosti, ljubezni, spoštovanju in sočutju do sočloveka, pa naj ta ljubezen temelji na krščanski ljubezni do sočloveka, ki se razliva individualno na posameznike preko Jezusa kot posrednika, ali pa na idealni medčloveški ljubezni,

ki jo je predstavljal slogan "bratstva in edinstva".

Ko spremljamo dogajanja v Sloveniji z nekoliko drugačne perspektive, nam je vse bolj jasno, da slovenski narod v domovini zapada v duhovno krizo, ki se kaže v množičnem zatekanju Slovencev v novodobne verske sekte, ki slovenskega duha in slovenskih vrednot ne morejo transcendirati, v krizo etičnih in moralnih vrednot, ki povzroča tajkune, korupcijo, kriminal in druge nadloge, s tem pa tudi v krizo vizije o prihodnosti, kajti lažje je o svobodni demokratični državi sanjati, kot pa jo dejansko uresničevati.

Letos, 23. decembra bo poteklo 20 let, ko so se Slovenci v domovini na referendumu enotno odločili za odcepitev od Jugoslavije in tri dni pozneje je bil za vso državo praznični dan, ko so bili javno razglašeni rezultati tega plebiscita, in prav ta dan je postal slovenski državni praznik – Dan samostojnosti in enotnosti. To je bil prvi korak proti formalni slovenski državnosti, ki ga je slovenski narod enotno, z 95 odstotno večino vseh udeleženih volilcev in s 93,5 odstotno udeležbo na volitvah, opravil v negotovih časih s trdnim prepričanjem, da gre za boljšo prihodnost slovenskega naroda, ki je hotel biti na svoji zemlji sam svoj gospodar.

Na dvajsetletni poti je Slovenija dosegla veliko pozitivnega, s čimer si je pridobila ugled velikih svetovnih narodov in vstop v številne mednarodne organizacije, kar pa nikakor ne more zasenčiti vseh perečih problemov, s katerimi se v Sloveniji danes soočajo.

ALL SLOVENIAN CULTURAL COMMITTEE
CELEBRATING 20 YEARS OF INDEPENDENCE
OF THE REPUBLIC OF SLOVENIA

Slovenian Christmas Starlight's Concert

A spectacular event featuring some of the finest soloists from Slovenia and Canada

**Plamen - Canadian Slovenian
Vocal Group**

**Mladi Glas & Planika
Slovenian Dance Groups**

**Miha Vodičar
& Nadiya
Bychkova**
World Dancesport
Champions

Ziga Kasagic
One of Leading
European Tenors

**Helena
Blagne**
"The First Lady
of Slovenia
Music Scene"

**Walter
Ostaneč**
Canada's Polka King
Recipient of Three
Grammy
Awards

Celebrity Symphony Orchestra

Dr. Andrej Rozbicki - Music Director

December 19, 2010 at 5:00 PM

www.livingartscentre.ca **Living Arts Centre, Mississauga**

For tickets call or visit LAC **905-306-6000**
or Krek Slovenian Credit Union **416-252-4305**

**CANADIAN SLOVENIAN
CHAMBER OF COMMERCE**

**CONDUS
ELECTRIC**

**JM DIE
LIMITED**

**TGM TOP
GRADE MOLDS**

SUMMIT

BRADO

NEWTECH

**JUST ALUMINIUM
& GLASS INC**

Slovenian Christmas Starlight's Concert

VSKO - All Slovenian Culture Committee will be presenting a 'Slovenian Christmas', a spectacular gala event featuring some of the finest soloists from Slovenia and Canada who will be performing in celebration of Slovenia's 20 years of independence!

The **Celebrity Symphony Orchestra**, winner of Marty's 2010 Award, will return with a magnificent recreation of world-famous arias, songs and dances conducted by the charismatic Maestro **Dr. Andrej Rozbicki**.

This magical musical medley will be filled with a multitude of beautiful tenor arias and duets, a popular variety of Slovenian songs and traditional Christmas favourites, as well as original folklore and international dance performances.

Gala event will include performances from Slovenian singer Diva **Helena Blagne**, **Žiga Kasagič**, first tenor of the Slovenian National Opera in Ljubljana and one of Europe's leading tenors, as well as world Dancesport champions **Miha Vodičar & Nadiya Bychkova**.

Canadian Slovenians will be represented by world renowned polka king **Walter Ostaneč**, recipient of three Grammy Awards, **Mladi Glas & Planika** dance groups in traditional costumes and well-recognized vocal group **Plamen**.

This concert is sure to elicit passion, excitement, and emotion in celebration of Slovenia's 20 years of independence!

Sunday, December 19, 2010 at 5:00 pm
at the Living Arts Centre, Mississauga

Ticket prices are \$49, \$55 and \$65 each!
Please call or visit the Living Arts Centre box office today!

(905) 306-6000 or Krek Slovenian
Credit Union at (416) 252-4305

Information and order on line:

www.rozbicki.com, www.theslovenian.com

Free Parking

Prešernov dan v Hamiltonu bo popestril tercet Eroika

Trio Eroika, ki ga sestavljajo Matjaž Robavs (bariton) in tenorista Metod Žunec in Aljaž Farasin, je sorazmerno mlada glasbena skupina, ki se je prvič uspešno predstavila leta 2007. Vsi trije člani so klasično izobraženi in šolani pevci: Matjaž Robavs, magister umetnosti, je prejel številne nagrade na mednarodnih pevskih tekmovanjih, nastopal pa je tudi v številnih opernih hišah v Sloveniji in v tujini; snemal je za slovensko, avstrijsko, belgijsko in japonsko televizijo. Do sedaj je posnel štiri samostojne zgoščenke s slovenskimi ljubezenskimi, starimi božičnimi, domovinskimi pesmimi in z napitnicami.

Aljaž Farasin je začel obiskovati glasbeno šolo v Lenartu, nadaljeval pa v Mariboru in Ljubljani. Sodeloval je s Komornim zborom RTV Slovenija, z opernim zborom SNG Ljubljana, opernim zborom SNG Maribor, z Mariborskim oktetom, s Ptujskim nonetom in s komornim zborom Ave.

Metod Žunec je na glasbeni šoli v Murski

Soboti obiskoval pouk klavirja, pozneje pa je ob študiju sociologije študiral tudi solo petje. Debutiral je v Thompsonovi operi Salomon in Balkis. Leta 2003 je v Slovenskem narodnem gledališču Maribor pel glavno vlogo v svetovni prazizvedbi slovenske opere skladatelja Tomaža Sveteta 'Pesnik in upornik'. V SNG Maribor poje več glavnih vlog. Z Orkestrom slovenske vojske in Orkestrom slovenske policije redno koncertira po vseh slovenskih mestih in tudi v Italiji.

Tercet Eroika, ki se je kot meteor povzpел na lestvici popularnosti v Sloveniji, je izdal že svojo drugo zgoščenko.

Kanadski del turneje, ki obsega nastop v Ottawi 4. februarja organizira Slovenska Ambasada, nastop na Prešernovem dnevu v dvorani sv. Gregorija Velikega v Hamiltonu 5. februarja pa Vseslovenski kulturni odbor. Nastop v Clevelandu 6. februarja organizira Milan Ribič, ki je tudi glavni organizator njihove severnoameriške turneje.

Predstavljamo vam: Cveta Arhar-Stojko

s. Kristina Udovičič, MS

Cveta Arhar-Stojko

Gospa Cveta, rojena Kajfež, se je rodila v Banji Loki pri Kočevju kot petnajsti in zadnji otrok očetu Matiji in materi Katarini, rojeni Marinč. Otroška leta je preživela v domačem okolju, dokler je nista druga svetovna vojna in razmere po njej skupaj z očetom, sestro in bratom leta 1945 pripeljale v begunsko taborišče v Avstriji, kjer je ostala šest let.

Leta 1951 je emigrirala v Združene države Amerike, v Waukegan, IL in se nato pet let kasneje preselila v Toronto ter se tam kmalu poročila s Francetom Arharjem, s katerim se je spoznala v avstrijskem taborišču.

Ko se je pojavila ideja o slovenskem starostnem domu, sta oba, Cveta in njen mož France, dejavno pristopila in pomagala pri uresničitvi tega načrta. Že leta 1975 sta oba postala člana odbora. Cveta je bila imenovana za tajnico ter to službo opravljala deset let; napisala je točno sto zapisnikov. Aktivno sta

sodelovala tudi pri organizaciji banketov in walk-a-thonov. Nekajkrat sta prehodila po 50 km iz Toronta do Alistona in prejela posebna priznanja za pohod, ki je trajal 9 ur. Kasneje so, hvala Bogu, organizacijo prevzeli mlajši.

Danes Cveta rada prihaja v Dom Lipa kot prostovoljka. S tem služenjem je začela pred šestnajstimi leti, nekaj let za tem, ko ji je umrl mož. Dvakrat na teden prihaja v Dom, da deli veselje vsem, ki jih tam sreča. Pravi, da se skuša tega urnika vedno držati in druge stvari opravi v dnevih, ko ne prihaja v Dom.

V Domu pomaga pri fizioterapiji, telovadbi in pri hranjenju bolnih. Nato pa še obišče posameznike, ki jim večkrat tudi zapoje. O petju pove, da rada prepeva, pa čeprav sama, in da vsaka zapeta pesem zdravilno deluje na ljudi, ne glede na to, ali je zapeta v njihovem materinem jeziku ali ne. Njeno veselje rezidenti cenijo in pravijo, da jo vedno srečajo veselo, vedro in polno energije ter jim je vedno pripravljena prisluhniti ali pa jim kaj postoriti, saj rada vsakemu ustreže; nič ji ni odveč. Tako jim prinaša žarke upanja.

Pred dvema letoma se je poročila s Štefanom Stojkom, ki se ji je pridružil pri prostovoljnem delu v Domu Lipa. Ker je pevec, rad zapoje s svojim ubranim glasom. Tudi rezidenti so kmalu spoznali njegove sposobnosti, tako v petju, kakor v negovanju trave okoli Doma, ter njegovo prisrčnost, ko se jim nasmeji ali jih ogovori pri svojem delu.

Cveta je poleg sodelovanja v Domu Lipa opravljala še druge dejavnosti. Devetnajst

let je vodila skupino vdov Vztrajnost in se izkazala kot dobra voditeljica in organizatorica najrazličnejših potovanj, romanj in drugih dejavnosti.

Vsi vemo, da ima Cveta veliko talentov, ki jih je postavila na mernik, da svetijo drugim ljudem. Navdih dobiva prav v Svetem pismu, ki je razodetje Boga ljubezni; kdor deli to ljubezen, ga Bog ljubi.

Klub temu pa Cveta pravi: "Sestra, veste, Dom Lipa je moj drugi dom. Sem bom prišla tudi sama, če bo potrebno. Po vsakem delu v Domu čutim v sebi neko zadovoljstvo in veselje, da sem nekomu pomagala. Ustreči vsem ljudem, ki so nastanjeni v Domu Lipa,

je skoraj nemogoče. Pa vendar moram reči, da smemo biti Slovenci ponosni na naš starostni dom. Lepo je urejen, znotraj in zunaj, ter je postavljen na lepem kraju. Ko se mu približaš, takoj vidiš in čutiš, da je ta prostor negovan z ljubeznijo do naših ljudi, da bi imeli čim lepše počutje okoli svojega novega doma, ko se sprehajajo ali sedijo v njegovi okolici ter kramljajo med seboj. Zahvala za to gre s. Mirti, Ivanu Vukšeniču, Marjanu Sevšku in tudi mojemu možu Štefanu Stojku. Zato vabim še druge, naj se odločijo za tako lepo delo in služenje bližnjemu."

Kanadski Slovenci – tema meseca revije Moja Slovenija

Letošnja oktobrska številka revije Moja Slovenija, osrednja slovenska revija za Slovence zunaj meja domovine, ki je dostopna tudi na spletni strani, je obširno predstavila kanadske Slovence s štirimi zanimivimi članki.

Uvodni članek o priseljevanju Slovencev v Kanado je napisal Stane Kranjc, zastopnik kanadskih Slovencev v Svetu vlade RS za Slovence po svetu, Cvetka Kocjančič je opisala kulturno-družabno dejavnost kanadskih Slovencev v zadnjih dvajsetih letih, še posebej pa je predstavila generalnega častnega konzula RS v Torontu Jožeta Slobodnika, Jožica Vegelj pa je opisala delo Kanadskega slovenskega zgodovinskega društva.

Boris Plut spet predseduje Lipa Parku

Marinka Žumer

Boris Plut

Na odru življenja ima vsak od nas svojo vlogo. Nekdo bo nastopil v vlogi mogočnega gospodarja, drugi bo igral skromnega pastirčka. Čeprav se dostikrat pritožujemo nad vlogo, ki nam je bila dodeljena, je pomembno le to, kako jo bomo odigrali. Dostikrat pastirček požanje bučen aplavz, medtem ko se lahko tistega v kakšni imenitni vlogi prezre, ker jo je slabo odigral. Zelo pomembno je, da prepoznamo svojo življenjsko vlogo in jo sprejmemo, saj smo prav zanjo dobili posebne darove.

To vedno znova ugotavljam, ko se pogovarjam z ljudmi in poslušam njihove življenjske zgodbe. Vsakič me prevzame spoštovanje do teh ljudi, ki jih srečujem, in vselej jih občudujem, kako izjemno in

enkratno igrajo svojo življenjsko vlogo. Zame so ti pogovori posebna čast, saj smem spremljati njihovo pot iz rosne mladosti v zrela leta, ko je za njimi dolga in naporna pot, polna trdega dela in odrekaj. Pa vendar je ta pot tudi polna uspehov, veselja in zadovoljstva, ko vidijo, da so svojo vlogo dobro odigrali.

Taka je tudi pot Borisa Pluta, ki je letošnjo pomlad prevzel krmilo Slovenskega narodnega doma Lipa Park v St. Catharinesu. To ni njegovo prvo predsedovanje, saj skrbi in dela za Lipa Park prav od začetka. Člani in odbor so mu funkcijo predsednika zaupali že četrtič.

Boris je prišel v Kanado leta 1958 k stricu, ki je živel na severu in je tam imel trgovino. Doma, na Preloki v Beli Krajini, kjer se je Boris rodil, ni bilo dovolj kruha za družino z desetimi otroki. Boris je moral že zelo mlad trdo delati. Prevažal je les, delal je pri žagi... Pozimi je hodil na Hrvaško. Delal je tudi na cesti Reka – Zagreb. Za vsako delo je prijel.

V sosesčini njegovega strica sta bila dva brata: eden je delal ogrevanje, drugi je bil vodovodar. Vodovodar je videl Borisa, kako je kosil. Všeč mu je bil spreten in priden fant, še posebno, ko je zvedel, da je Boris sam naredil kosišče za koso.

Vzel ga je za pomočnika. Boris se je izučil za vodovodarja. Na severu je ostal tri leta, potem pa ga je pot vodila najprej v Grimsby in končno v St. Catharines, kjer je ostal. Leta 1966 je zaključil učenje in leto

kasneje je že samostojno delal.

Ko se je začela gradnja Slovenskega narodnega doma Lipa Park, je takoj priskočil na pomoč. Kot član društva Bled je prispeval z denarjem, še več pa s prostovoljnim delom. Tudi v izvršilnem odboru Lipa Park je bil od začetka. Ko je Jože Bajuk zaradi skrbi za svoje mladoletne sinove moral prepustiti delo predsednika nekomu drugemu, je prišel na njegovo mesto Boris Plut.

Dosti dela je bilo, vendar je bila tam ekipa ljudi, ki je prijela za vsako delo in na katere se je vedno lahko zanesel. Bili so skrbni gospodarji in lepo je bilo delati z njimi.

Prvi generaciji Slovencev so se pridružili tisti, ki so se že rodili v Kanadi. Začela se je Slovenska šola. Prostor, kjer so se zbirali člani Lipa Parka in njihovi prijatelji, je postajal premajhen. Dvorano je bilo treba povečati. Načrt je naredil Vinko Vrhovšek. Najeli so poklicnega gradbenika. Potem pa so prišle na vrsto pridne roke članov, ki so darovali kar precej ur prostovoljnega dela. Za predsednika Borisa je bilo vedno dovolj dela in skrbi.

Walterju Ostanku je nekoč rekel, da bo tukaj, kjer je zdaj Lipa Park, 1.000 ljudi. Pa ni verjel. Vendar se je napoved uresničila.

Zdaj začetnih težav ni, so pa druge, prav tako velike. Morda še večje. Starejša generacija odhaja, novih članov ni. Mladi imajo drugačne interese.

Boris pa kljub temu verjame, da se bo obrnilo na bolje. Tudi mladi bodo prišli, če nam bo uspelo pritegniti njihovo zanimanje. Saj Slovenci menda nismo manj sposobni kot recimo Nemci, ki jim kar dobro gre. Zato

bi zelo rad, da se starejšim članom pridružijo tudi mlajši, tisti iz druge in tretje generacije Slovencev.

Če ne bomo imeli dolgov, pravi Boris, bomo lažje načrtovali za naprej. Idej ne manjka, dobre volje pa tudi ne.

Konec junija je Lipa Park gostil Slovenski dan in še nekaj poletnih prireditev. V oktobru je bila slovesnost ob podelitvi štipendij Slovenskega sklada. Za nami je že Martinovanje, na Silvestrovo pa bomo v društvu pričakali novo leto.

Dela in načrtov ne bo zmanjkalo. Da bi bilo le dovolj ljudi, ki jim je mar za Lipa Park in za slovensko dediščino. Oni so tisti, ki prostorom, zgrajenim z veliko ljubeznijo in trdim delom, dajejo življenje.

Jožica in Ivan Vegelj – 50 letnica poroke

Jožica in Ivan Vegelj

V Hamiltonu sta 19. novembra praznovala 50-letnico poroke Ivan in Jožica Vegelj. Hamiltonskim rojakom sta oba zelo dobro poznana, saj sta že vsa leta bivanja v Kanadi aktivna v župniji sv. Gregorija Velikega, kongresno gibanje v zadnjih dvajsetih letih pa je njun delokrog razširilo tudi do Toronta, kjer je Jožica dolga leta aktivno delovala kot tajnica KSK, od leta 2006 pa je poleg vseh drugih dejavnosti tudi predsednica Kanadskega slovenskega zgodovinskega društva.

Pravijo, da se pravi človekoljubi rojevajo v revnih družinah in to bi lahko rekli tudi za Jožico Vegelj, ki se je rodila tik pred 2. svetovno vojno. Že v prvih mesecih okupacije je bila njihova 5-članska družina izseljena v Nemčijo, kjer so poleg prisilnega dela prestajali grozote številnih nemških taborišč. Po vrnitvi so se, kot mnogi drugi izseljenci, srečevali z velikimi težavami. Jožica je kljub vsem nadlogam uspešno končala nižjo gimnazijo in potem dobila zaposlitev na Katastrskem

uradu v Brežicah. Še zelo mlada je navezala prijateljstvo z družinskim prijateljem Ivanom Vegljem, ki jo je leta 1960 zvalil v Kanado. Nikoli ji ni bilo žal, da se je tako odločila, saj je poleg dobrega moža v Hamiltonu našla tudi aktivno slovensko skupnost, ki je ravno tisti čas ustanovljala slovensko župnijo sv. Gregorija Velikega. Ivan se je močno angažiral za zbiranje denarja, najprej za zemljišče, potem za dvorano, pozneje pa še za cerkev. Tudi Jožica se je aktivno vključila v delo za slovensko župnijsko skupnost in v veliko zadovoljstvo ji je bilo, da bodo lahko njuni otroci odraščali v slovenski družbi. Leta 1961 se jima je rodil prvi sin, Karel, ki je, kot pravi Jožica, najbolj zaveden Slovenec v družini. Leta 1963 sta dobila še enega sina – Edwarda, dve leti pozneje pa hčerko Moniko. Vsi trije so obiskovali slovensko sobotno šolo in sodelovali pri folklorni skupini Soča, pa tudi pri raznih drugih aktivnostih. Vsi so uspešno dokončali študij in ostali ponosni Slovenci.

S svojim zgledom sta jim Ivan in Jožica dala pomembno popotnico za življenje: da je slovenstvo skupek vrednot, ki ne temeljijo na hlastanju po materialnih dobrinah, pač pa na medsebojni ljubezni in sočutju do sočloveka. Prav tako sta jim z zgledom pokazala, da se je treba za dobrobit družine in širše skupnosti večkrat tudi česa odreči.

Ivan je bil vsa leta vsestransko dejaven pri župniji: bil je ustanovni in večletni član cerkvenega odbora, vsakič, ko se je kaj pri cerkvi gradilo, je bil član gradbenega odbora, tudi pozneje, ko je Društvo sv. Jožefa gradilo

dom za upokoјence Villa Slovenia. Več kot dve desetletji je vodil »Bingo« večere, na katerih so v okviru mestne organizacije zbirali denar tudi za potrebe slovenske skupnosti. Od vsega začetka je bil član cerkvenega pevskega zbora. Tudi za Jožico se je hitro našlo delo v slovenski cerkvi. Od ustanovitve je članica Slomškovega oltarnega društva, ki skrbi za čiščenje in krašenje cerkve, za pranje cerkvenega perila in za nabavo; k tej dejavnosti pa spada tudi zbiranje denarja, še največ s prodajo peciva.

Jožica je skrbela za otroke in ko so že vsi obiskovali šolo, je našla čas in pogum, da se je tudi sama vpisala v šolo. Dobila je diplomu za gimnazijo, potem pa je študij nadaljevala na Mohawk Collegu, kjer je študirala računovodstvo.

Ko so otroci obiskovali slovensko šolo in je primanjkovalo učnih moči, je prispevala svoj talent tudi pri poučevanju slovenske mladine, organizaciji in vodenju poletnih taborenj in raznih izletov. To prostovoljno delo je opravljala okoli dvajset let, še dolgo potem, ko so njeni otroci odrasli.

Sodelovanje njenih otrok v folklorni skupini jo je pritegnilo tudi za delo na tem področju. Plesalcem je bilo treba pripraviti narodne noše in ker sama ni bila temu kos, je poskrbela za učiteljico folklore, ki je prišla iz Slovenije in je poleg folklornega tečaja poučevala tudi tehniko šivanja narodnih noš. Jožica je potem naslednjih petnajst let ves svoj prosti čas porabila za šivanje narodnih noš.

Neprecenljive so njene zasluge pri podružnici slovenske kreditne zadruge Slovenija v Hamiltonu, katero je vodila sedemindvajset let, pa tudi pri Kulturnem društvu župnije sv. Gregorija Velikega, še zlasti v začetku, ko je bila zadolžena za registracijo

te organizacije in pripravo pravil, kakor tudi za zbiranje denarja s strani kanadskih virov (Bingo in Canada Heritage Grant), ki je društvu omogočil izdajo knjige Petra Urbanca *Slovenians in Canada*. Veliko je pomagala tudi pri zbiranju denarja.

Njene vsestranske sposobnosti so opazili tudi Slovenci v Torontu, ko je leta 1990 sodelovala v odboru za zbiranje pomoči slovenskim poplavlјencem, leta 1991 pa je bila izvoljena za tajnico Kanadskega slovenskega kongresa, v katerem je zelo aktivno delovala kot članica odbora do leta 1999.

Od leta 2002 največ svoje energije posveča Kanadskemu slovenskemu zgodovinskemu društvu, ki je pod njenim vodstvom doseglo, da smo Slovenci v Torontu dobili prostor za arhiv.

Jožica je pri svojem delu vztrajna, natančna in vedno pripravljena, da se sooča z novimi izzivi. O svojem doprinosu slovenski skupnosti nerada govori, saj smatra, da je samo po sebi umevno, da mora vsak prispevati toliko, kolikor je zmožen, ker od tega zavisi prihodnost slovenstva v Kanadi.

V družini, kjer oba partnerja spoštujeta slovenske tradicije in vrednote in sta za ohranjanje le-teh pripravljena žrtvovati nešteto ur prostovoljnega dela, se to rado prenese tudi na otroke. V Vegljevi družini so vsi otroci zavedni Slovenci in se udeјstvujejo v slovenski skupnosti, kolikor se morejo. Sin Karl že več kot trideset let deluje kot organist v cerkvi sv. Gregorija Velikega, dolga leta je bil tudi v odboru KSK, hčerka Monika je vrsto let pela pri Vokalni skupini Plamen. Folklorno skupino Soča in slovensko šolo pri sv. Gregoriju Velikemu pa obiskuje že tretji Vegljev rod v Kanadi.

Dan spomina na mrtve

V Sloveniji je 1. november državni praznik, ki se uradno imenuje Dan spomina na mrtve, katoličani pa ta dan imenujejo tudi Vseh svetnikov dan – vsekakor je to dan, ko verni in neverni s svečami in cvetjem poromajo h grobovom svojih najdražjih.

Spominjanje rajnih izhaja iz osnovne človeške potrebe po vzpostavljanju kontinuitete duha pokojnih, ki s svojo smrtjo niso šli v pozabo, ampak so spomini na njihova dobra dela ostali in služijo drugim kot spodbuda, da se moralno očiščujejo in poskušajo živeti vzorno življenje.

Pri nas v Kanadi je praznovanje tega praznika dokaj preprosto; Slovenci se še držimo te navade, saj je tudi že po kanadskih pokopališčih kar precej naših rajnih. V Kanadi v ta namen prodajajo venčke iz plastičnih rož, ki lahko ostanejo na grobu do spomladi, ko je čas, da na pokopališčih pokosijo travo, sveč za na grobove pa je mogoče kupiti kvečjemu v kakšni italijanski trgovini, pa še te niti malo niso podobne razkošju, kakršno se bohoti po pokopališčih v Sloveniji.

V Sloveniji je praznovanje tega praznika na zunanost veliko bolj bahavo. Že v času naše mladosti so bila pokopališča na ta dan prizorišče jesensko-zimske mode in razstava sveč in cvetja. Takrat so bile sveče še preproste bele voščenke; cvetje pa jesenski ostanki z vrta na revnejših grobovih, na bogatejših pa šopki bolj ali manj dragih krizantem.

V zadnjih nekaj desetletjih so se uveljavile sveče različnih velikosti v živopisanih plastičnih posodah, popularne pa so tudi baterijske sveče. Slovenci so z enajstimi svečami letno na prebivalca oziroma petindvajsetimi milijoni letno, prvi na svetovni lestvici v potrošnji nagrobnih sveč. Ker ima Slovenija na leto okoli 4.500 ton odpadnih sveč, so letos odprli na Gorenjskem prvo slovensko predelovalnico tovrstnih odpadkov.

Slovenian Canadian Scholarship Foundation

14th Annual Banquet Celebration

Jerry Ponikvar

The Slovenian Canadian Scholarship Foundation held its 14th annual Banquet at Lipa Park, St. Catharines on Oct. 28, 2010.

Five recipients were recognized for their academic talents and contributions to the Slovenian community and community at large. The 2010 SCSF Scholarship Award recipients were: Tristan O'Rourke and Jenny Pust. Presented with SCSF Bursary Awards were: Natasha Horvat, Joshua Strojin and Mitchell Steinbergs.

Each year, a special guest speaker is selected who focuses on the importance of education and who relates his/her personal story of success. This year the guest speaker was Yolanda Baldasaro (Lenart), Superintendent of Education with the Niagara District School Board.

In a power point presentation filled with photos, Yolanda shared her life story, her pride in her Slovenian family roots and the ups and downs of growing up. She shared her experiences, traditions and the values that her parents, particularly her mom, instilled in her and her brothers and sisters. In conclusion, Yolanda challenged the award recipients to use their skills and talents, to be "*priden*" and to put into action the words expressed in the Slovenian National Anthem:

"Žive naj vsi narodi, ki hrepene dočakat'
dan, da, koder sonce hodi, prepir iz sveta bo
pregnan, da rojak prost bo vsak, ne vrag, le
sosed bo mejak!"

Translation: "God's blessing on all

nations, Who long and work for that bright
day, When o'er earth's habitation, no war,
no strife shall hold its sway; who long to
see, that all man free, no more foes, but
neighbours be!"

The final presentation of the evening was to recognize a Slovenian, who has made a significant contribution to our Slovenian community through their voluntary service and leadership. This year's recipient of the SCSF Service Award was Tony Krasovec, born in Kirkland Lake and past president of Lipa Park. Tony is one who lives and breathes his Slovenian roots and heritage. He is a man of his word – a doer and one who has made a difference through his contribution and exemplary volunteer service. Through his commitment and leadership, and the support of his committee members, Lipa Park is a well- recognized landmark in the greater St. Catharines area.

The evening concluded with a celebration of great music and dance provided by the Golden Keys Orchestra.

History of the Slovenian Canadian Scholarship Foundation (SCSF)

Jerry Ponikvar

The SCSF was established in 1997 with the goal of encouraging our Slovenian youth to pursue post secondary College or University education. Over sixty thousand dollars has been distributed to these recipients over the years. SCSF is an officially recognized and registered Canadian charity, and issues receipts to those who support this worthy cause.

The Foundation raises its revenues through the annually held Fall Banquets hosted by Bled, Beamsville, Lipa Park, St. Catharines and St. Gregory the Great Slovenian Parish, Hamilton and the Annual Slovenian Open Golf Tournament, which is held on the last Saturday of May. The SCSF also receives funds from the generous financial support of our Slovenian community at large.

The SCSF has a mission statement that reads: *“the Foundation was established to encourage youth of Slovenian descent*

to pursue academic excellence in post secondary college and or university studies and to encourage them to exemplify pride in their rich Slovenian cultural roots and traditions as Canadian citizens in leadership roles of the future.”

The present Foundation has been initiated to serve students who live in the Regional Municipalities of Hamilton-Wentworth, Halton and Lincoln. However, chapters may be established in other Canadian jurisdictions pending interest on the part of Slovenian communities who live there.

The present Board of Directors, who contribute and volunteer their time and expertise includes: Jerry Ponikvar, chair; Ed Kodarin, past chair; Robert Letnik, treasurer; Teresa Zupancic, secretary; John Doma, CA; John Kranjc, LLB; Karl Ferko, Andy Habjan, Mary Gentilcore; Fred Ponikvar.

OBVESTILO

Bralce Glasila obveščamo, da vam nudimo ugodno menjavo evra, na prodaj pa imamo tudi prve slovenske srebrnike in zlatnike, ki so primerni za investicijo ali za unikatno božično darilo.

Opravljamo vsakovrstne usluge, kot pisanje prošenj, overitev dokumentov, urejanje uradnih zadev s Slovenijo, izpolnjevanje obrazcev za INCOME TAX za privatnike in podjetja, načrtovanje vaše zapuščine, dediščine, priprave oporok... S strokovno opravljenimi uslugami vam bomo prihranili nepotrebno obdavčenje.

DR. PETER URBANC 647-347-4332 in MARCEL URBANC CA 426-999-5609

Novi Rod

Madeline Dimperio

On December 24th, members of the Slovenian community gather at Our Lady of the Miraculous Medal Church to attend a festive Christmas Eve Mass. Each year the church is packed before the liturgy even begins – families and friends gather at the church early in order to ensure seats that are close to the front to be able to see the special performance put on by the Novi Rod Choir for this occasion.

Laurie Ulčar has been in charge of Novi Rod since the fall of 2003. Her job entails organizing practices every Monday from 5:30 pm – 6:30 pm, and preparing the choir to sing at Mass at our Lady of the Miraculous Medal Church once a month. Since Laurie has been in charge, the choir has sung at many Slovenian events such as: Slovenski Dan, the Slavic festival, and a few other concerts.

The Christmas Eve Mass is a celebration

that everyone looks forward to – this year the Novi Rod performance will incorporate various instruments, such as bells, a piano, and a guitar. Novi Rod has been practising for this event since the first week of November. As Christmas approaches, the practices have become more frequent – two extra Saturday rehearsals are needed so Novi Rod members can perfect the new material. This year Laurie promises to include old favourites in the performance, but, to mix it up, she has added a few new songs that

she thinks the crowd will really enjoy.

Novi Rod members are aged 6 to 13; Laurie also runs an older group that consists of members who are aged 14 and up. Currently there are 6 members in the younger group and 9 in the senior, bringing the total number of members to 15. Being a member of the Novi Rod choir is a great way for someone to grow as a Slovenian and to get to know their peers in the community. Laurie Ulčar said the following:

“It doesn’t matter if your child is a musical prodigy or an offkey shower singer - we would love to have them in our choir! We are always accepting new members to help us spread the joy of singing and maintaining our heritage.”

Children and youth are laying a foundation for the future of the Slovenian community. Laurie Ulčar was once a member of the choir, now she is the leader.

function it is almost guaranteed that someone will break out into song and everyone will join in with their own harmony and it always sounds good. As a community we are a very talented bunch and I think it's important to share our talents and passions with the kids so they will one day nurture the talents of those younger than them. I think it's important to keep the music of our grandparents alive in our community because it

It is important for youth to take advantage of what is presented to them, because those opportunities might not be available in the future if they don't keep them alive.

“Having a children's choir is important because our culture has such a passion for music. Anytime you are near a Slovenian

has always been such an important aspect of our culture. Plus, children have such beautiful, natural voices that come alive with happiness that is totally infectious.” – Laurie Ulčar .

If you'd like to sign up your child for Novi Rod, you can contact Laurie Ulčar at 416.626.1755.

V tihi Sveti noči

*Roman Mihelj
Barrie, Ontario*

V tihi Sveti noči
je žarek luči zasijal
in nežni glas pojoči
se čuje iz višav.

Od kje ta žarek sveti,
ki temo je razgnal?
Zakaj se čuje petje
tak' nežno iz višav?

Ljubezen danes sveti,
poslana nam na svet,
a ti glasovi vneti
so prišli Njej zapet.

Tudi moje srce poje,
ker čuti Njen prihod,
v Ljubezni se ogreva,
saj rešila me je zmot.

20. občni zbor Kanadskega slovenskega kongresa

Dr. France Habjan

V nedeljo, 7. novembra je imel KSK svoj redni letni občni zbor v prostorih župnije Brezmadežne v Torontu. Občni zbor je bil tokrat nekoliko drugačen kot ponavadi, saj je bil zgolj notranje administrativne narave. Tradicionalna kulturna prireditvev, na kateri je bil slavnostni govornik akademik prof. dr. Jože Trontelj, je bila v mesecu aprilu. Na začetku občnega zbora smo vsi prisluhnili kongresni himni Slovenec sem. Nato je dr. Janez Vintar pozdravil vse navzoče in jim zaželel prijetno počutje. Pozdravil je prisotnega veleposlanika gospoda Tomaža Kunstlja, generalnega častnega konzula gospoda Jožeta Slobodnika, župnika Valentina Batiča in duhovnika Ivana Plazarja ter Toneta Burjo.

Voditelj zbora Ciril Soršak je nato prosil tajnico KSK gospo Tjašo Škof, da prebere zapisnik lanskega občnega zbora, katerega so vsi enoglasno odobrili. Sledilo je poročilo predsednika KSK Franceta Riharja, ki je najprej prebral pozdravno pismo predsednika Svetovnega slovenskega kongresa dr. Borisa Pleskoviča, v katerem je izrekel izredno pohvalo KSK z besedami: »... Kanadski slovenski kongres je eden trdnih in tvornih stebrov slovenskega kongresnega gibanja«. Predsednik Rihar je nato poročal o opravljenem delu v preteklem letu in se dalj časa zadržal pri administrativnih odnosih s tajništvom SSK in z Uradom za Slovence po svetu.

Blagajnik dr. Janez Vintar je podal podrobno finančno poročilo. Taka poročila se redko berejo na občnih zborih. Blagajnikovo

natančnost je tudi predsednik nadzornega odbora Rev. Valentin Batič omenil v svojem poročilu.

Podpredsednik dr. F. Habjan je obširno poročal o slovenskih skupnostih po svetu in posebej izpostavil tri slovenske manjšine, ki so predstraža Sloveniji. Ustavil se je pri porabskih Slovencih na Madžarskem, katerih je ob reki Rabi nekaj nad 5.000. Koroški Slovenci so se 20. oktobra spominjali 90. obletnice tragičnega plebiscita, kateri je odvzel slovenstvo Koroški in s katerim smo Slovenci izgubili »zibelko slovenstva« Korotan.

Slovenska skupnost v Italiji je živa in na moč ustvarjalna. Slovenska narodnostna meja z Italijo se v 300 letih ni spremenila niti za en meter. Podpredsednik se je dalj časa ustavil pri predstavi predloga o spremembi slovenske ustave. Predsednik parlamentarne komisije Miro Petek je predlagal 6. oktobra na seji predstavnikov Slovencev zunaj meja Slovenije in predstavnikov organizacij, ki se bavijo z izseljenstvom, da bi morali Slovenci zunaj meja Slovenije imeti v slovenskem parlamentu vsaj dva predstavnika: manjšine enega in Slovenci po svetu enega. Če ima peščica Madžarov v Lendavi poslanca in isto 1.500 Italijanov v Kopru, zakaj ne bil smeli imeti dva poslanca za 300.000 Slovencev zunaj meja Slovenije. Po daljši razpravi je predsednik dal na glasovanje resolucijo, ki se je glasila: »KSK soglasno s SSK podpira omenjeni predlog«. Prisotni so resolucijo podprli.

Tajnica gospa Tjaša Škof je nato poročala

o prihodnjem številu kanadskega prebivalstva, katerega pa vlada še ni dokončno oblikovala. Profesor Jerry Ponikvar je poročal o nagradah in podeljenih priznanjih dijakom slovenskih šol. V novi odbor KSK sta bila izvoljena gospa Marinka Žumer in gospod Robert (Bobby) Ulčar. Predno smo sklenili zbor, se je razvila debata, v kateri je veleposlanik razjasnil gotova vprašanja, ki se tičejo odnosov med organizacijami in med veleposlaništvom.

*KSK rošči
vsem rojakom
v Kanadi, po svetu
in v Sloveniji
vesele Božične praznike in
srečno Novo leto 2011*

Novice

Sodišče bo odločalo - Kanadčanka iz Vancouvra je letos oktobra dosegla precej pozornosti v tisku, ko je vložila tožbo proti provinci Britanska Kolumbija in proti Zdravniški zbornici te province z zahtevo, naj bi otroci, ki so bili umetno zaplojeni, imeli pravico izvedeti, kdo je njihov oče. Gre sicer za njen osebni primer, ki bi ga bilo potem mogoče aplicirati tudi na ostale. V isti provinci je na sodišču tudi primer, kjer se skupina menonitov v obrambo svoje poligamije izgovarja na versko svobodo.

Slovenska vojaška ladja - Vojaška ladja Triglav, ki jo je Slovenija prejela od Rusije

za povračilo klirinškega dolga, je doživela slovesen sprejem v Luki Koper. V zvezi z njo pa so se pojavile tudi številne kritike glede visokih stroškov za zdrževanje te ladje.

Slovenija za pomoč Irski - Slovenija bo v okviru mehanizma za zagotavljanje stabilnosti v območju evra Irski namenila med 200 in 250 milijonov evrov jamstev; ta denar bi morala Slovenija dejansko plačati samo v primeru, da Irška sama ne bi mogla vrniti posojil. Irška naj bi po ocenah tamkajšnjih oblasti potrebovala nekaj manj kot 100 milijard evrov.

Politični barometer v Sloveniji - Novembrska anketa Vox populi, ki jo za časnik Dnevnik in POP TV opravlja agencija Ninamedia, je pokazala rekorden padeč popularnosti vlade Boruta Pahorja in Socialnih demokratov. Zaupanje javnosti vladi še nikoli ni bilo tako nizko. SD je po priljubljenosti prehitela tudi stranka DeSUS, ki bi jo volilo 15,5 odstotka vprašanih, na prvo mesto pa se je uvrstila stranka SDS.

Slovenia študentje v Ameriki - V študijskem letu 2009-2010 je bilo na visokošolskih ustanovah v ZDA vpisanih 192 slovenskih študentov. To je sicer manj kot lani, zanimivo pa je, da je število Slovencev na podiplomskem študiju v ZDA naraslo za 11 odstotkov.

24 novih kardinalov - Papež Benedikt XVI. je 20. novembra v baziliki svetega Petra v Vatikanu umestil 24 novih kardinalov. Po novem bo kardinalski zbor štel 203 člane, med njimi jih bo 121 imelo pravico voliti novega papeža.

Nadpovprečne slovenske plače – Medtem ko minimalna plača v Sloveniji znaša 562 evrov, so bile v kriznem letu 2009 letne plače nekaterih menedžerjev rekordne. Po poročilu slovenskega tiska je gradbenik Ivan Zidar prejel 793.744 evrov letno, Janez Colarič iz uprave Krke 632.000, prodajalec cementa Jože Funda pa 474.000 evrov.

Nova slovenska veleposlanica v Vatikanu - Za novo slovensko veleposlanico v Vatikanu je bila izbrana Maja Marija Lovrenčič Svetek. Papež Benedikt XVI. je v nagovoru ob izročitvi poverilnih pisem Slovenijo pohvalil zaradi visoke ravni demokracije in standardov človekovih pravic; še posebej je pohvalil zakon o takoimenovanih izbrisanih.

Kanada sledi Ameriki tudi v slabem – Svetovno znani ekonomist Jeffrey Sachs je letošnje leto prejel častni doktorat Carleton Univerze v Ottawi. Ob tej priložnosti je v svojem nagovoru študentom med drugim

povedal, da sta Kanada in ZDA dosegli velike gospodarske uspehe, izgubili pa sta moralne smernice. Pozval jih je, naj zavrnejo svet potrošništva, ki je človeštvo oropal humanosti. Izjavil je tudi, da je smatral Kanado za sosedo, ki bo usmerjala ZDA k boljšim instinktom.

Od kje slovenskim bogatašem premoženje - Novinar Bojan Traven je v eni od novembrskih oddaj Pogledi Slovenije odlično izpostavil problem zasebnega prilaščanja družbene lastnine in soočal nekatere odgovorne, zakaj država nezakonito pridobljenega premoženja njihovim lastnikom ne more zapleniti, tako da ga lahko po zakonitem postopku prepisejo na svoje druge firme ali na druge fizične osebe, preden pride (če pride) do kazenske obtožbe, po kateri pa lahko odvzamejo premoženje le v višini, za kolikor je obsojenec oškodoval družbo s tistim kaznivim dejanjem. Že 19 let od odprave družbene lastnine se v Sloveniji sprašujejo, od kod nekaterim bajno bogastvo. Lani so s slovenskih računov na račune ciprskih bank nakazali za 26,5 milijona evrov, letos v prvih 10 mesecih pa je bilo nakazanih že 41,6 milijona evrov denarja.

Referendum o novem zakonu RTV Slovenija – Novi zakon, ki je razburil slovensko javnost in je bil dan v presojo vsem državljanom Republike Slovenije, je bil na referendumu z veliko večino odklonjen. Udeležba na referendumu o novem zakonu RTV Slovenija 12. decembra je bila zelo nizka; samo 14,65 odstotka volilnih upravičencev se je udeležilo, od teh

pa je kar 72,61 odstotka oziroma 179.813 volivcev glasovalo proti novemu zakonu.

Novi občini - Odločitev volivcev, da se ustanovita samostojni občini Mirna in Ankaran, kar je zakonsko zaustavil DZ, je našla svoj epilog na ustavnem sodišču, ki je DZ naložil, da mora razpisati volitve občinskih svetov in županov tako v novih dveh občinah, kot v obeh občinah, iz katerih se bosta izločili, torej v Mestni občini Koper in občini Trebnje.

Razkritje zaupnih depeš - Spletna stran WikiLeaks je nedavno zopet objavila številne ameriške diplomatske depeše, ki so močno

razburile ne samo Ameriko, ampak tudi številne druge države, na katere so se te depeše nanašale; na Slovenijo naj bi se nanašalo 836 depeš State Departmenta, vendar so bile do sedaj objavljene le tri. Slovensko javnost je še najbolj razburila depeša, v kateri je omenjeno, da naj bi bil slovenski premier Boris Pahor pripravljen sprejeti zapornika iz Guantaname za 20-minutno srečanje z ameriškim predsednikom Obama. Lastnika Wikileaksa so priprli, toda kot poročajo mediji, še vedno obstaja možnost, da okoli 250.000 zaupnih diplomatskih depeš pride v javnost.

Stari Ata Says: Don't Worry, Bee Happy! Propolis and Pollen Promote Health

Richard Vuksinic, ND (naturopathic doctor)

Stari Ata asked little Marica to wait at the edge of the plum orchard. She stood there, sniffing with a cold, as he lit a small bundle of dried pine needles. He carried the smoking torch toward the ornately painted "cebelnjak". These bee houses sat protected between two older plum trees. With billows streaming from his torch, Stari Ata waved the smoke toward the bees like a priest blessing a church with incense. Once

pacified by smoke, the bees allowed Ata to step forward and cut a slab of honeycomb, dripping with "med", from the hive. "Mala", he called to Marica, "na, nekaj sladkega za tebe." He handed her a piece and her eyes danced with joy as she stuffed her face with the waxy-sweet wonder of the honeycomb. Stari Ata harvested the rest, and gave thanks to the bees for providing honey, pollen and propolis...delectable nourishment.

Bee keeping is a tradition that dates as far back as the 15th century in Slovenia, and was immortalized by Anton Jansa in the 1770's. His works on the science of bee keeping made him the king bee of Slovenian apiaries, which today boast over 8.000 registered beekeepers. The most common bee species employed in Slovenia is the Carniolan bee (*Apis mellifera carnica*), which is known for its Slovenec-like characteristics of gentleness, diligence and excellent sense of orientation.

Today, Slovenia remains a world leader in the production of quality bee products such as honey, pollen and propolis. Although all three of these products are wonders in themselves, the focus here is on the medicinal potential of propolis, and, to some extent, bee-pollen.

Back when sugar was a rare commodity (and not the health plague that it is today), the people of Slovenia turned to bee keeping and honey as a means of maintaining some sweetness in their lives. The beauty of the bee, however, is that it has much more to offer in the realm of superfoods, than simply honey. Propolis, while not a medicinal herb, is a natural resin, created by bees in the construction of their hives. It is produced from the resinous buds of conifer and poplar trees and is used as an antibiotic "mortar" to seal and protect the hive from external pathogens and bugs. Although there has been a resurgence in the propolis market since the 1980's, this super-resin has been in use since ancient times. The Greeks used it to treat abscesses, the Assyrians to heal wounds and tumours and the Egyptians used it for

mummification. In modern times it shows promise in natural dentistry and as a powerful antimicrobial.

In 1988, a study out of Cuba showed comparable results between propolis and the drug tinidazole, in the treatment of giardia (a parasitic infection responsible for "beaver fever"). Propolis also shows great potential as an antiviral medicine. One study examined its effect in the treatment of herpes simplex virus, of the female genitalia. After 10 days of treatment 24 of 30 women treated with propolis had healed, whereas 14 of 30 women treated with acylvoir (antiviral drug) had healed, and 12 of 30 women in the placebo group (no active treatment) had healed. The group of women who were classified as having a "super-infection" best highlighted the potency of propolis. Propolis showed 55% improvement in this group, whereas acyclovir and placebo showed no improvement. Given this effect on herpes simplex virus, propolis may be a good topical treatment for oral cold sores too.

There are also various studies that point to the use of propolis as a mouth rinse with effect against plaque build up and streptococcus bacteria. In general, there seems to be some moderate antibacterial action from propolis but the evidence is quite weak. Regardless, propolis shows anti-parasitic, anti-viral and some anti-bacterial action, making it a wonderfully broad-spectrum medicine. As drug resistant "super-bugs" continue to evolve, it is important to realize that research continues to illuminate the efficacy and potency of natural, plant based medicines in the treatment of acute

infections.

Apart from the antimicrobial action of propolis there are several preliminary studies that suggest propolis is anti-inflammatory, anti-oxidant, causes cancer cell death in a variety of cancer types, is radioprotective (protects against radiation therapy side effects), and may be a potent blood thinner. It has also been shown to be a good immune boosting medicine, which may be why it has such a broad effect against viruses, parasites and bacteria. Oh, and if Stari Ata happened to burn himself while smoking-out the beehive, propolis could probably help heal that too.

Propolis is not the only bee product showing promise in the scientific literature. Bee pollen has shown some good effect in the treatment of prostatitis (inflammation of the prostate gland). It was also studied in conjunction with the use of bee venom in the treatment of symptoms of Multiple Sclerosis. Here, the findings were mixed, with one study showing marked improvement, and another showing little to no improvement in symptom scores for Multiple Sclerosis.

Given a lack of solid research to date, it seems that bee pollen is still applied more as a folk medicine, and is not often prescribed clinically. However, many view bee pollen as nature's ultimate super food. It contains a balance of vitamins, minerals and amino acids, depending on the plant source of the pollen, which include buckwheat, maize, pine and rapeseed. There are some claims that bee pollen contains the full range of free amino acids, and that it is a much more protein dense food than even meat or dairy products.

Bee pollen is also thought to contain wonderful levels of antioxidants, namely carotenoids. In a lovely play on words, bee pollen is also full of B-vitamins, which are necessary for maintaining healthy liver function and keeping a balanced stress response in the body. Perhaps it is this B-vitamin content that makes it a good "blood-builder," tonic, and effective way to reduce cravings for sweets and alcohol, in the ways that traditional Chinese medicine has used pollen for centuries. More recently, we are seeing an increase in anecdotal evidence pointing to the use of local bee pollens in the treatment of seasonal allergies.

The efficiency of the bee is reflected in the variety of by-products that they produce. The bee offers little Marica a memorable treat, it offers immune system support, an antimicrobial medicine and a natural, full spectrum dietary supplement. Although there is currently more "Stari Ata" than science behind the medicinal uses of bee products, it is only a matter of time before the science catches up with the tradition. Until then, Stari Ata says bee happy and bee healthy enjoy propolis and pollen!

For comments, questions or references contact:

richvuksinicnd@gmail.com

www.enrichedrootsnaturopathy.com

"*Stari Ata Science*" is a regular column in The Glasilo. The author's goal is to illuminate some of the connections between traditional Slovenian plant wisdom and modern medical herbalism. For past articles please contact the author.

Canada By Chance

Anne Urbančič

The year has slowly crept to its last few days. In my house, numerous preparations announce the arrival of the much anticipated Christmas season. Corners have been swept within an inch of their life, delicious wafts of sweet vanilla, cinnamon and nutmeg hint at baking, guests have been invited. At Christmas, I try to leave nothing to chance. But unanticipated things happen. A few years ago, guests brought additional visitors - a family who had arrived unexpectedly from out of town. We made room at the table and I quickly threw more potatoes in the pot, added vegetables and warned my husband and daughters that they could only take a very little piece of dessert. And then, about 45 minutes before the tantalizingly golden brown turkey was done, the element in the oven suddenly flared up for a nanosecond and immediately stopped heating. Twenty-four people were gathered in various parts of my house waiting for Christmas dinner. What to do? What direction to take? Where to go now that all my preparations had suddenly become useless?

So much happens to us by chance, demanding that we make quick decisions, often life changing choices. When the outcome is positive, people speak of serendipity; when negative, it is bad luck. Most chances bring a bit of both. Often we discover that in either case we have somehow already prepared ourselves to glean the best from the situation. The arrival story of Mr. Vladimir Urbanc is a case in point. Chance

brought him to Canada. He stayed because chance kept presenting him with intriguing directions and opportunities.

The youngest of three brothers, Vladimir Urbanc had every intention of following in his father's footsteps and taking on a practice in Law. Still a student, he saw his older brothers leave Slovenia for Italy and then beyond, without returning to their homeland. But Vladimir's career seemed to be in Slovenia. Well liked, with many friends, and many diverse interests and talents, especially as a sportsman, he had prepared himself well for all the opportunities a brilliant career in the judiciary would offer him. He seemed predestined to spend his life in Ljubljana, the city he grew up in and cherished. Only two exams, in which he knew he would excel, lay ahead. Just before definitively completing his studies, he went on a brief holiday to the Koroška region of Slovenia to his father's family home. And there, by chance, his life changed irrevocably.

*Vladimir Urbanc z ženo Marijo,
hčerko Katico in njenimi otroki*

During that vacation, he wrote a letter to his brother, by then established in Toronto, asking him about his life in Canada. The reply urged him to join him in Canada. Vladimir made a swift decision. The exams remained unfinished. Instead he chose Canada, by chance.

Leaving behind friends stunned by his departure because they knew him as one of the best and brightest students of the Faculty, he packed his life into one suitcase. He travelled to Cherbourg in France, and from there, departed by ship for Quebec City, where he arrived on April 27, 1952. His first memories of the city with all its little houses encouraged him. He continued on to Montreal, where his brother met him, and together they travelled to Toronto.

Chance had made of Vladimir a different kind of new Canadian. Fellow Slovenians arrived following terrible post-war circumstances that had imposed upon them a status of political or economic refugee. But Vladimir was neither one, and, perhaps for this reason, he always felt like an outsider. He had studied English in school in Ljubljana so integration was not difficult. He found employment immediately in his brother's travel agency and, after two years in Toronto, he moved to the second agency in Montreal, which he eventually took over as owner. When he arrived, he was young, only twenty-four, but felt very much alone. He had made the commitment to immigrate, by chance, and chose to stay in Canada, but the feeling that life would probably have been immeasurably easier for him in Slovenia never left him.

The travel agency, located in a busy downtown section of Montreal, turned his days into a long routine: work, home, sleep, work, home, sleep, six days a week. Sleep always came late, because home also meant work: he acted as janitor for three apartment buildings. Thus, his evenings were usually spent sweeping and cleaning staircases and hallways. He attended language courses in his spare time to improve his facility in the English language. By chance again, he discovered that his activities began to form a philosophy of life for him, one which held him in good stead and which he happily

shares: in order to succeed, you have to work hard; success is not automatic, it demands great patience. But you also have to live today in the best way possible. He had read similar words by Eleanor Roosevelt, and felt their relevance for him.

He also allowed his travel agency to be used as the Yugoslavian consular office. Since much of the work involved issuing visas for Canadian Slovenians wishing to visit family across the ocean, the opportunity permitted him to offer travel services: tickets for planes, tours, hotels. Ten years of hard work at the agency also provided him with enough background preparation to become a Justice of the Peace.

At the agency, he met his future wife, Maria, an Italian girl who had studied to be a teacher, as his own mother had been. When she immigrated to Montreal with her family, she found employment as a secretary at the agency. Their marriage brought him a true life-partner; they have worked together for over forty years as kindred spirits and have faced, as a team, the difficulties that arose as they established themselves in a new culture. In fact, the cultures of their home were in reality four: Slovenian, Italian, Canadian, and Quebecois. This happy melding of different customs, languages, practices and attitudes enhanced Vladimir's understanding of his life in Canada. When his children, Katica, now a professor in New York City, and Peter, who completed his postgraduate studies and found work in Nova Scotia, were born, Vladimir and his wife continued their long work days at the agency, from nine in the morning to seven in the evening.

Travel was often a necessary part of their job, but it gave them a chance to return to Slovenia and Italy, and also see other parts of the world, including Hong Kong and Russia. Fortunately for Vladimir, his family also enjoyed sports as much as he did, and they often participated in cross-country skiing outings or tennis matches. His four grandchildren are also enthusiasts.

Now that he and his wife have retired, they continue to involve themselves in sports. Vladimir goes to the gym regularly to keep physically fit. His days also include keeping up with world events on the internet, where the newspapers from Ljubljana are a regular must. In addition, he loves to play e-chess with partners from all over the world. Keeping himself as active as possible makes for a rather full schedule, and he finds now that in retirement he is busier than ever.

On hearing the story of Vladimir's life, it is not difficult to see that he was, in reality, well prepared for everything that happened to him by chance. He was enthusiastic, well educated, open to adventure and new experiences. He spoke several languages. He cherished teamwork and found a life partner for whom it was also important. His family is justifiably a source of great pride for him, and he worked hard for the relationships that he maintains with his children and children's children. Things may have happened by chance, but effort, teamwork and ingenuity helped him achieve success.

I began my story with the oven that broke down by chance on Christmas Day with a half-done turkey nestled inside of it. There too, teamwork with the guests, a

little ingenuity with the microwave, and a bit of extra effort and patience helped us through. Like Vladimir Urbanc, we really were prepared after all.

Perhaps your family also has an arrival story you would like to share. The **Canadian Slovenian Historical Society** gives all Canadian Slovenians an opportunity to cherish their stories forever. You can help carry on the important work of the CSHS volunteers by becoming a member or by donating documents and artifacts of your own or your family's immigration history to the Archives. We are members of the Archives Association of Ontario (AAO) and

of the Canadian Oral History Association (COHA) Look for us at community events. *Our Kdo Smo?* Program looks to identify Canadian Slovenians in numerous group pictures. Our *Povejte Nam Kaj* Program tapes the stories of arrival in Canada. For more information about joining our volunteers, or to donate articles/documents to the archives, contact the CSHS at: Canadian Slovenian Historical Society c/o Dom Lipa, 52 Neilson Dr., Etobicoke ONT M9C 1V7 or by email: csHS@look.ca Or email the archivist/librarian, Frank Majzelj: fmajzelj@cogeco.ca

On behalf of all the volunteers of

**the Canadian Slovenian Historical Society,
and the Canadian Slovenian Archives**

our very best wishes to you and your families
in this special Christmas season.

***Vesele Božične praznike in
srečno Novo leto 2011.***

Watch for exciting news about the
the "Povejte nam kaj" Oral History Project which will take place in 2011.
Come join us to tell us about your first months in Canada
or to help us record the stories.

Spored prireditev Od 12. decembra do 27. marca 2011

Datum	Prireditelj	Kraj	Prireditev	Tel. številka
December 19	KŽL pri Brezmadežni	Browns Line	Prodaja peciva	905-281-2073
19	VSKO	Living Arts Centre	Božični koncert	905-306-6000
31	Triglav	London	Silvestrovanje	519-666-0251
31	Bled	Beamsville	Silvestrovanje	905-563-1500
31	Sava	Breslau	Silvestrovanje	905-884-4736
31	Župnija Brezmadežne	Browns Line	Silvestrovanje	416-255-2721

2011

Januar 9	Zvon	Windsor	Občni zbor	905-274-6391
16	Sava	Breslau	Maša in kosilo	905-884-4736
22	Večerni zvon	Browns Line	Koline	905-625-5485
23	Bled	Beamsville	Koline	905-563-1500
29	Skavti	Browns Line	Skavtski banket	905-896-3730
30	Lipa park	St. Catharines	Koline-lovsko kosilo	905-682-2922
30	Zvon	Windsor	Koline-družinsko kosilo	905-274-6391
Februar 4	Veleposlaništvo	Ottawa	Eroika iz Slovenje	613-565-5781
5	VSKO, Sv. Gregorij Veliki	Hamilton	Prešernov dan, Eroika	416-259-1430
13	KŽL pri Brezmadežni	Browns Line	Družinsko kosilo	416-255-2721
13	Sava	Breslau	Prešernov dan in 20. obletnica Slovenije	905-884-4736
19	Slovenian Hunters & Anglers	Browns Line	40th Anniversary and Gala Dinner	905-780-8910
20	Slovensko letovišče	Browns Line	Občni zbor	905-238-5710
20	Sava	Breslau	Občni zbor	905-884-4736
27	Misijonski krožek	Browns Line	Misijonska tombola	416-255-2721
Marec 1	Lipa Park	Hyw. 6	Občni zbor	905-682-2922
5	Sava	Breslau	Spomladanski banket	905-884-4736
5	Slovensko letovišče	Browns Line	Pustna zabava	905-238-5710
5	Zvon	Windsor	Pustna zabava	905-274-6391
6	St. Joseph Society	Villa Slovenia	Občni zbor	
6	Triglav	London	Maša in koline	519-666-0251
12	Bled	Beamsville	Lovski banket	905-563-1500
20	Triglav	London	Članski sestanek	519-666-0251
20	Krek Slovenian Credit Union	Browns Line	Občni zbor	416-252-6527
20	St. Joseph Society	Hamilton	Člansko kosilo	
25-27	Župnija Brezmadežne	Browns Line	Misijon	416-255-2721
26	Lipa park	St. Catharines	Ambassador's Installation	905-682-2922
27	Viktorija fond	Browns Line	Talent Show	905-276-7258
27	Sava	Breslau	Maša in kosilo	905-884-4736

*As Christmas approaches, we remind ourselves that our success could not have been possible without the support of our loyal members. It is in this spirit we say **THANK YOU!!***

*Our entire organization joins in wishing you a **Merry Christmas and best wishes for a Happy New Year.***

HEAD OFFICE

747 Browns Line,
Etobicoke, Ontario M8W 3V7
Tel.: (416) 252-6527
Fax: (416) 252-2092

**KREK SLOVENIAN
CREDIT UNION**

www.krek.ca

BRANCH OFFICE

611 Manning Ave., Suite 100,
Toronto, Ontario M6G 2W1
Tel.: (416) 532-4746
Fax: (416) 532-5134

Želimo vam vesele Božične
praznike in srečno Novo Leto
2011

Merry Christmas

Main Office
725 Brown's Line
Toronto, ON M8W 3V7
Tel: 416-255-1742

Manning
611 Manning Ave.
Toronto, ON M6G 2V9
Tel: 416-531-8475

**Slovenia
Credit Union**

Hamilton
23 Delawana Drive
Hamilton, ON L8E 3N6
Tel: 905-578-7511

TOLL FREE 1-888-SCU-1742

www.sloveniaku.ca